

Datum van inontvangstneming : 06/12/2024

Zaak C-717/24

Samenvatting van het verzoek om een prejudiciële beslissing krachtens artikel 98, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie

Datum van indiening:

21 oktober 2024

Verwijzende rechter:

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (Slowakije)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

15 augustus 2024

Verzoeker:

BD

Verweerster:

Sociálna poisťovňa, ústredie

Voorwerp van de procedure

Verzoek om een prejudiciële beslissing in het kader van een geding betreffende de herziening van de uitspraak van 10 december 2021 in de procedure betreffende het door verzoeker ingestelde cassatieberoep tegen de beslissing van de Krajský súd v Trnave (rechter in eerste aanleg Trnava, Slowakije) van 17 april 2023

Voorwerp en rechtsgrondslag van de prejudiciële verwijzing

Uitlegging van artikel 51, lid 1, van verordening (EG) 883/2004 van het Europees Parlement en de Raad ter vaststelling of de in andere lidstaten vervulde tijdvakken in aanmerking komen voor de voordelen op grond van de wetgeving van de lidstaat waarin over de toekenning van de uitkering is beslist, zelfs wanneer de wetgeving van andere lidstaten niet in zulke voordelen voorziet.

Prejudiciële vragen

Moet artikel 51, lid 1, van verordening (EG) nr. 883/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels aldus worden uitgelegd dat het van toepassing is op een ouderdomspensioen waarover een bevoegd orgaan van een lidstaat beslist,

1. enkel op voorwaarde dat de wetgeving van deze lidstaat voorziet in een „bijzonder stelsel dat wordt toegepast op personen die al dan niet in loondienst werkzaamheden verrichten”,

1a. en zo ja, wat een dergelijk „bijzonder stelsel” kenmerkt (bijvoorbeeld dat het door een afzonderlijk orgaan wordt beheerd, dat het zichzelf financiert, dat het enkel bestemd is voor een bepaalde groep personen die al dan niet in loondienst werkzaamheden verrichten),

of

2. ook wanneer de wetgeving van deze lidstaat niet in een dergelijk „bijzonder stelsel” voorziet, maar enkel bepaalt dat een specifieke groep personen die de verzekeringstijdvakken uitsluitend door het verrichten van specifieke werkzaamheden hebben vervuld (bijvoorbeeld mijnwerkers in ondergrondse mijnen), op basis van dergelijke tijdvakken in aanmerking kan komen voor een ouderdomspensioen onder gunstigere voorwaarden dan andere personen die andere werkzaamheden al dan niet in loondienst verrichten?

Toepasselijke bepalingen van Unierecht

Verordening (EG) nr. 883/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels (hierna: „verordening nr. 883/2004”): overwegingen 1 en 13; artikel 1, onder e); artikel 51, lid 1

Bepalingen van nationaal recht

Zákon č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení, účinný od 1. októbra 1988 (wet nr. 100/1988 inzake sociale zekerheid, van kracht vanaf 1 oktober 1988; hierna: „wet nr. 100/1988”):

§ 1 Grondbeginselen

„(2) Krachtens de onderhavige wet heeft elke burger recht op de sociale zekerheid. De staat verleent uitkeringen en diensten op het gebied van de sociale zekerheid [...].

(4) De hoogte van de ouderdomspensioenuitkering hangt voornamelijk af van de arbeidsverdiensten, namelijk de duur van de tewerkstelling [...] en de beroepscategorie”.

§ 8 Tewerkstelling

„(1) Onder tewerkstelling worden verstaan:

a) een [...] dienstverband, [...]”.

§ 14 Beroepscategorieën

„(1) Ten behoeve van ouderdomspensioenen worden beroepen naar de aard van de verrichte werkzaamheden in drie categorieën ingedeeld.

(2) Tot categorie I behoren de beroepen waarin ononderbroken en gedurende een kalendermaand overwegend gevaarlijke werkzaamheden worden verricht waarbij de gezondheid van de werknemers veelvuldig en permanent verslechtert ten gevolge van blootstelling aan schadelijke fysische en chemische agentia, daaronder begrepen:

a) de beroepen in de mijnbouw met een permanente ondergrondse werkplek in ondergrondse mijnen,

b) andere beroepen in de mijnbouw waarin werkzaamheden in ondergrondse mijnen ondergronds worden verricht,

[...]

(4) De beroepen die niet in categorie I of II zijn ingedeeld, behoren tot categorie III.”

§ 21 Voorwaarden voor de verwerving van het recht op ouderdomspensioen

„(1) Een burger verwerft het recht op een ouderdomspensioen indien hij ten minste 25 jaar tewerkgesteld is geweest en een leeftijd heeft bereikt van ten minste:

a) 55 jaar, indien hij ten minste 15 jaar tewerkgesteld is geweest in een beroep als bedoeld in § 14, lid 2, onder a) [...],

a) 55 jaar, indien hij ten minste 20 jaar tewerkgesteld is geweest in een beroep als bedoeld in § 14, lid 2, onder b) tot en met h),

a) 58 jaar, indien hij ten minste 20 jaar tewerkgesteld is geweest in een beroep als bedoeld in § 14, lid 2, onder i) tot en met l), of

e) 60 jaar.”

Zákon č. 235/1992 Zb. o zrušení pracovných kategórií a o niektorých ďalších zmenách v sociálnom zabezpečení (wet nr. 235/1992 tot afschaffing van de beroeps categorieën en inzake enkele andere wijzigingen betreffende de sociale zekerheid; hierna: „wet nr. 235/1992”):

§ 14

„(1) Ten behoeve van ouderdomspensioenen worden de tot en met 31 december 1992 verrichte werkzaamheden naar de aard ervan in drie categorieën ingedeeld. De beroepen van de categorieën I en II zijn opgenomen in de vóór 1 juni 1992 gepubliceerde ministeriele lijsten van beroepen van de categorieën I en II. De beroepen die niet in categorie I of II zijn ingedeeld, behoren tot de categorie III.”

§ 15

„(1) Ten behoeve van ouderdomspensioenen worden de na 31 december 1992 verrichte werkzaamheden gekwalificeerd als werkzaamheden in een tot categorie III behorend beroep.”

§ 175

„Rechten die voortvloeien uit de indeling van beroepen in de categorieën I en II of uit de indeling van diensttijd in de functie categorieën I en II, worden tot en met 31 december 2016 in aanmerking genomen.”

Zákon č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení (wet nr. 461/2003 inzake de sociale verzekering; hierna: „wet nr. 461/2003”):

§ 1 Onderwerp en toepassingsgebied van de wet

„(1) De onderhavige wet definieert het begrip „sociale verzekering”, regelt de reikwijdte van de sociale verzekering [...].

(3) De onderhavige wet is niet van toepassing op leden van het politiekorps, de Slowaakse inlichtingendienst, de nationale veiligheidsdienst, het korps van justitiële en gevangenisbewakers, het brandweer- en reddingsdienstenkorps, de bergreddingsdienst, gewapende leden van de financiële administratie [...], beroepsmilitairen van de strijdkrachten, militairen in buitengewone dienst [...] wier sociale zekerheid bij afzonderlijke wetgeving wordt geregeld [...].”

§ 2 Reikwijdte van de sociale verzekering

„Op grond van de onderhavige wet worden onder de sociale verzekering verstaan [...]:

b) de pensioenverzekering, met inbegrip van:

1. de ouderdomspensioenverzekering als inkomensvoorziening bij ouderdom of overlijden,

2. de invaliditeitspensioenverzekering,
[...].”

§ 13

„(2) Uit de pensioenverzekering worden, onder de in de onderhavige wet vastgelegde voorwaarden, pensioenuitkeringen uitgekeerd, namelijk:

a) uit de ouderdomspensioenverzekering:

1. het ouderdomspensioen [...].”

§ 65 Voorwaarden voor de verwerving van het recht op ouderdomspensioen

„(1) Een verzekerde verwerft het recht op een ouderdomspensioen indien hij ten minste 15 jaar verzekerd is geweest en de pensioengerechtigde leeftijd heeft bereikt.

(2) Tenzij uit § 274 van de onderhavige wet anders voortvloeit [...], wordt de pensioengerechtigde leeftijd van een verzekerde conform bijlage 3a vastgesteld.

§ 112 Wijzigingen in het recht op een uitkering, wijzigingen in het recht op uitbetaling van een uitkering en wijzigingen in de hoogte van een uitkering

„(1) Een uitkering wordt toegekend [...] vanaf de datum waarop de uitkering [...] verschuldigd is, [...] tot maximaal drie jaar terug gerekend vanaf de aanvraagdatum [...] indien met terugwerkende kracht wordt vastgesteld dat de uitkering [...]:

d) vanaf een latere datum is toegekend dan de datum vanaf welke de uitkering is verschuldigd.”

§ 274

„(1) Rechten die voortvloeien uit de indeling van beroepen in de categorieën I en II, blijven van kracht.”

Zmluva medzi Slovenskou republikou a Českou republikou o sociálnom zabezpečení, uverejnená v Slovenskej republike oznámením č. 318/1994 Z. z. (Verdrag tussen de Slowaakse Republiek en de Tsjechische Republiek betreffende de sociale zekerheid, gepubliceerd in de Slowaakse Republiek in de aankondiging nr. 318/1994; hierna: „verdrag betreffende de sociale zekerheid”):

Artikel 20, lid 1

„Verzekeringstijdvakken die vóór de datum van de splitsing van de Tsjechische en Slowaakse Federatieve Republiek zijn vervuld, worden beschouwd als verzekeringstijdvakken die zijn vervuld in die staat bij het verdrag op het

grondgebied waarvan de werkgever van de betrokkene op de datum van de splitsing van de Tsjechische en Slowaakse Federatieve Republiek of vlak daarvóór zijn zetel had.”

Korte beschrijving van de feiten en de procedure

- 1 Verzoeker heeft in de periode van 1 september 1973 tot en met 30 juni 1976 stage gelopen en is vervolgens vanaf 1 juli 1976 in dienst geweest bij OKD, zijn werkgever, waarvoor hij als mijnwerker in een ondergrondse mijn werkte. Blijkens de inschrijving in het handelsregister was de werkgever op 31 december 1992 te Karviná in Tsjechië gevestigd. Dit dienstverband heeft tot en met 31 augustus 1995 geduurd, en verzoeker verrichtte gedurende de gehele dienstperiode dezelfde werkzaamheden. In de periode van 1 januari tot en met 30 september 1996 heeft hij bij een andere werkgever in Tsjechië gewerkt en van 1 oktober 1996 tot en met 31 december 2005 is hij zelfstandig ondernemer in Tsjechië geweest. Vanaf 13 december 2006 heeft hij verschillende banen in de Slowaakse Republiek gehad.

- 2 Bij beschikking van 20 mei 2013 heeft de Tsjechische socialezekerheidsinstantie verzoeker een ouderdomspensioen naar Tsjechisch recht toegekend. Op 3 juni 2013 heeft verzoeker ook bij verweerster een ouderdomspensioen, naar Slowaaks recht, aangevraagd. Bij beschikkingen van 19 juni en 19 augustus 2013 heeft verweerster deze aanvraag evenwel afgewezen. In haar motivering heeft zij gesteld dat verzoeker niet de pensioengerechtigde leeftijd van 62 jaar overeenkomstig § 65, lid 2, van wet nr. 461/2003 had bereikt. Verweerster heeft ook onderzocht of de pensioengerechtigde leeftijd van verzoeker overeenkomstig § 274, lid 1, van wet nr. 461/2003 op grond van § 21, lid 1, onder a) van wet nr. 100/1988 – dat wil zeggen na 15 jaar tewerkgesteld te zijn geweest in een beroep van de categorie I – 55 jaar zou kunnen bedragen. Volgens verweerster heeft verzoeker weliswaar tot en met 31 augustus 1995 als mijnwerker in een ondergrondse mijn gewerkt, maar dient deze tewerkstellingsperiode in het geheel te worden beschouwd als een verzekeringstijdvak in Tsjechië. Aangezien de beroeps categorieën in Tsjechië met ingang van 1 januari 1993 zijn afgeschaft, kan de tewerkstellingsperiode van verzoeker, ten behoeve van de toekenning van een Slowaaks ouderdomspensioen, in de zin van § 14, lid 2, onder a), van wet nr. 100/1988 alleen tot en met 31 december 1992 als onder werkzaamheden van de categorie I worden ingedeeld. Tot die dag bedroeg de tewerkstellingsperiode van verzoeker echter slechts 14 jaar en 63 dagen, dat wil zeggen dat deze korter was dan de op grond van § 21, lid 1, onder a), van wet nr. 100/1988 vereiste periode van 15 jaar. Beide beschikkingen van verweerster zijn door gerechtelijke instanties bevestigd, maar de rechters hebben in hun motiveringen niet naar artikel 51, lid 1, van verordening nr. 883/2004 verwezen omdat verzoeker zich daar niet op had beroepen. Verweerster heeft in 2016 ook een volgende aanvraag van verzoeker afgewezen.

- 3 In casu heeft verzoeker op 2 oktober 2020 opnieuw een aanvraag ingediend waarin hij verweerster wederom heeft verzocht een ouderdomspensioenuitkering met terugwerkende kracht vanaf 2013 toe te kennen. Verweerster heeft deze aanvraag eerst bij beschikking van 12 januari 2021 op vrijwel dezelfde gronden als in 2013 afgewezen. Ook tegen deze beschikking heeft verzoeker bezwaar ingediend, waarbij hij heeft gesteld dat in zijn geval de pensioengerechtigde leeftijd van 55 zou moeten gelden die hij al in 2013 heeft bereikt. Op 29 april 2021 heeft verweerster een nieuwe beschikking gegeven waarbij zij aan verzoeker een ouderdomspensioen van een bepaald bedrag vanaf 2 oktober 2020 heeft toegekend. Volgens verweerster heeft verzoeker juist op 2 oktober 2020 de pensioengerechtigde leeftijd in de zin van § 65, lid 2, van wet nr. 461/2003 en bijlage 3a bereikt, dat wil zeggen een leeftijd van 62 jaar en 8 maanden. Bij de beschikking die in casu in het geding is, heeft de algemeen directeur van verweerster de eerdere beschikking van 12 januari 2021 bevestigd. Hij heeft gesteld dat de periode van 1 januari 1993 tot en met 31 augustus 1995, waarin verzoeker in Tsjechië als mijnwerker in een ondergrondse mijn heeft gewerkt, niet kan worden beschouwd als een tewerkstelling van de categorie I op grond van § 14, lid 2, onder a), van de in de Slowaakse Republiek geldende wet nr. 100/1988 aangezien het beroep van verzoeker naar Tsjechisch recht niet tot beroepscategorie I behoorde. Hierbij heeft de algemeen directeur aangegeven dat het Tsjechische orgaan deze periode op het formulier E 205 van 22 januari 2013 evenmin als tewerkstelling in de beroepscategorie I heeft aangemerkt. Hij heeft tevens verwezen naar artikel 1, onder t), van verordening nr. 883/2004 en besluit nr. H6 van de administratieve commissie voor de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels van 16 december 2010, en heeft benadrukt dat tijdvakken die naar Tsjechisch recht zijn vervuld, moeten worden aanvaard zonder dat de kwaliteit ervan in twijfel kan worden getrokken. Aangezien de tewerkstelling in de periode van 1 januari 1993 tot en met 31 augustus 1995 niet als tewerkstelling van beroepscategorie I wordt beschouwd, heeft verzoeker minder van 15 jaar in een beroep van deze categorie gewerkt en kunnen de bepalingen van § 21, lid 1, onder a), van wet nr. 100/1988 niet op hem worden toegepast.
- 4 Het administratieve beroep dat verzoeker tegen deze beschikking heeft ingesteld, is bij beslissing van een bestuursrechter van 17 april 2023 verworpen. Naast § 65 en § 274 van wet nr. 461/2003, en § 14 en § 21 van wet nr. 100/1988, heeft verzoeker zich beroepen op artikel 1, onder t), artikel 6 en artikel 52 van verordening nr. 883/2004. De bestuursrechter heeft zich aangesloten bij de conclusie van verweerster dat het begrip „bevoorrechte beroepscategorie” sinds 1 januari 1993 niet meer in het Tsjechisch recht voorkomt en dat het Slowaakse orgaan de periode van tewerkstelling van verzoeker derhalve niet als zodanig kon kwalificeren. Verzoeker heeft dus niet voldaan aan de voorwaarde van ten minste 15 jaar tewerkgesteld te zijn geweest in een beroep van categorie I in de zin van § 14, lid 2, onder a), van wet nr. 100/1988, waardoor zijn pensioengerechtigde leeftijd niet de in de § 21, lid 1, onder a), van deze wet genoemde leeftijd van 55 jaar kan zijn. Verzoeker heeft bij de verwijzende rechter een cassatieberoep tegen

deze beslissing ingesteld waarin hij opnieuw om toepassing van artikel 51 van verordening nr. 883/2004 verzoekt.

Omstandigheden van het geding

- 5 De Slowaakse Republiek en de Tsjechische Republiek maakten van 1 januari 1969 tot en met 31 december 1992 deel uit van de Tsjecho-Slowaakse federatie. Hun belangrijkste grondwettelijke betrekkingen werden geregeld door de ústavný zákon č. 143/1968 Zb. o česko-slovenskej federácii (constitutionele wet nr. 143/1968 inzake de Tsjecho-Slowaakse federatie). Conform artikel 22 daarvan was de federatie verantwoordelijk voor het vaststellen van uniforme beginselen, waaronder ook die met betrekking tot de ouderdomspensioenen.
- 6 Uit § 1, leden 2 en 4, § 8, lid 1, onder a), § 14, lid 1, § 14, lid 2, onder a) en b), § 14, lid 4, en § 21, lid 1, onder a), c), d) en e), van wet nr. 100/1988 volgde duidelijk dat hoewel het ouderdomspensioenstelsel uniform was, elke vorm van arbeid in een van de drie categorieën werd ingedeeld. Iemand die gedurende een bepaalde periode in een beroep van categorie I (in de zin van § 21, lid 1) tewerkgesteld is geweest, verwierf het recht op pensioen niet alleen op grond daarvan, maar kon wel verwachten dit recht op een lagere leeftijd te verwerven dan een persoon die niet in een dergelijk beroep heeft gewerkt (in casu op een leeftijd van 55 jaar in plaats van 60 jaar). Voor een persoon met een beroep van categorie I gold dus een periode aan het einde waarvan hij alleen de pensioengerechtigde leeftijd hoefde te bereiken om het volledige recht op een ouderdomspensioen te verwerven. Deze wet werd door de federatie aangenomen en was dus zowel in de Tsjechische als in de Slowaakse Republiek van kracht.
- 7 In 1992 heeft de federatie wet nr. 235/1992 aangenomen die op 1 juni 1992 in werking is getreden op het grondgebied van de gehele federatie, dat wil zeggen zowel in de Tsjechische als in de Slowaakse Republiek. Op grond van deze wet is de indeling van beroepen in categorieën afgeschaft en zijn de voorwaarden voor de verwerving van ouderdomspensioenen vastgelegd. Bij deze wet is wet nr. 100/1988 gewijzigd en zijn de in § 1, lid 3, van die wet opgenomen verwijzingen naar beroeps categorieën geschrapt.
- 8 Op 29 oktober 1992 hebben de Slowaakse en de Tsjechische Republiek tevens het verdrag betreffende de sociale zekerheid gesloten dat op 3 mei 1993 in werking is getreden. In artikel 20, lid 1, daarvan is bepaald dat alle tijdvakken van de ouderdomspensioenverzekering, inclusief de tijdvakken van vóór 1 januari 1993, moeten worden beschouwd als tijdvakken in een van de verdragsstaten, dat wil zeggen in de Tsjechische of in de Slowaakse Republiek, ongeacht waar de betrokkene werknemer gedurende die tijdvakken daadwerkelijk heeft gewerkt.
- 9 De Tsjecho-Slowaakse federatie is op 31 december 1992 opgehouden te bestaan en is op 1 januari 1993 opgevolgd door haar rechtsopvolgers: de Slowaakse Republiek en de Tsjechische Republiek. Overeenkomstig artikel 152, lid 1, van de grondwet van de Slowaakse Republiek zijn alle eerdere wetten, inclusief wet

nr. 100/1988 met de bij wet nr. 235/1992 ingevoerde wijzigingen, in de Slowaakse Republiek van kracht gebleven. In de Tsjechische Republiek is wet nr. 100/1988 op dezelfde wijze overgenomen. Bijgevolg bleef deze wet sinds 1 januari 1993 in beide opvolgende republieken van kracht maar werd deze door elke republiek als deel van haar eigen rechtsorde beschouwd, waardoor de bewoordingen daarvan begonnen te verschillen.

- 10 Als gevolg van de aangenomen wijzigingen zijn per 1 januari 1993 de beroepscategorieën I en II afgeschaft en zouden alle beroepen tot categorie III behoren. In de periode van 1 juni tot en met 31 december 1992 werden beroepen nog steeds in categorieën ingedeeld, maar voor de indeling was de juridische situatie van vóór 1 juni 1992 bepalend. Met andere woorden mochten vanaf 1 juni 1992 geen nieuwe beroepen in de categorieën I en II worden ingedeeld, en zelfs de beroepen die voor die datum in deze categorieën waren ingedeeld, behoorden vanaf 1 januari 1993 niet meer tot de categorieën I en II.
- 11 In de Tsjechische Republiek hebben pas op 1 januari 1996 fundamentele veranderingen plaatsgevonden wanneer zákon č. 155/1995 Zb. o dôchodkovom poistení (wet nr. 155/1995 inzake de ouderdomspensioenverzekering, hierna: „zákon č. 155/1995”) is aangenomen, waarbij onder andere § 1, lid 3, § 8, § 14, § 15 en § 21 van wet nr. 100/1988 zijn ingetrokken. Conform de bepalingen van de hierboven aangehaalde wet nr. 235/1992 worden beroepen in de Tsjechische Republiek sinds 1 januari 1993 niet meer in categorieën ingedeeld. Overeenkomstig § 74 van wet nr. 155/1995 „wordt het recht op verlaging van de pensioengerechtigde leeftijd op grond van de vóór 1 januari 1996 geldende wetgeving voor personen die gedurende een bepaalde periode in de beroepscategorie I tewerkgesteld zijn geweest [...], tot en met 31 december 2016 gehandhaafd.”
- 12 In de Slowaakse Republiek daarentegen werden de aangehaalde bepalingen van § 14, lid 1, § 15 en § 175 van wet nr. 100/1988 geleidelijk aan gewijzigd bij wet nr. 59/1993, wet nr. 71/1994, wet nr. 365/1994, wet nr. 308/1995, wet nr. 376/1996, wet nr. 376/1997 en wet nr. 355/1999, op grond waarvan beroepen in de Slowaakse Republiek tot en met 31 december 1999 werden ingedeeld in drie beroepscategorieën in de zin van § 14, lid 1, van wet nr. 100/1988 als gewijzigd bij wet nr. 235/1992. Tegelijkertijd gaf tewerkstelling in een beroep van categorie I, overeenkomstig § 21, lid 1, van wet nr. 100/1988, tot en met 31 december 1999 recht op een vervroegd ouderdomspensioen.
- 13 Wet nr. 100/1988 is in de Slowaakse Republiek pas ingetrokken bij wet nr. 461/2003 waarvan de bepalingen, in de op 10 december 2021 geldende versie, in de onderhavige zaak van essentieel belang zijn.

Samenvatting van de motivering van het verzoek

- 14 Het geschil tussen verzoeker en verweerster betreft in essentie de beoordeling van de tewerkstelling van verzoeker in de Tsjechische Republiek in de periode van

1 januari 1993 tot en met 31 augustus 1995. Naar de toen geldende Tsjechische wetgeving werd het beroep in kwestie niet meer in beroepscategorie I ingedeeld, terwijl een vergelijkbaar beroep (mijnwerker in een ondergrondse mijn) naar Slowaaks recht wel in beroepscategorie I werd ingedeeld. Tot en met 31 december 1999 was het volgens de Slowaakse wetgeving mogelijk om, na 15 jaar in een dergelijk beroep te hebben gewerkt, op een leeftijd van 55 jaar voor een vervroegd ouderdomspensioen in aanmerking te komen. Deze situatie werd gehandhaafd krachtens § 274, lid 1, van wet nr. 461/2003 op grond waarvan in casu over het ouderdomspensioen van verzoeker wordt beslist. Op basis van de vastgestelde feiten heeft verweerder geconstateerd dat verzoeker op 31 december 1992 slechts 14 jaar en 63 dagen in het voornoemde beroep heeft gewerkt. Indien de in het geding zijnde periode van 1 januari 1993 tot en met 31 augustus 1995 op grond van artikel 51 van verordening nr. 883/2004 ook zou kunnen worden beschouwd als een periode waarin hij in een beroep van categorie I naar Slowaaks recht heeft gewerkt, zou dit betekenen dat hij minimaal 15 jaar in een dergelijk beroep tewerkgesteld is geweest en zijn pensioengerechtigde leeftijd derhalve 55 jaar bedraagt. Hoewel verzoeker deze leeftijd in 2013 heeft bereikt, beperkt § 112, lid 1, van wet nr. 461/2003 de toekenning van een uitkering met terugwerkende kracht tot een periode van maximaal drie jaar voor de aanvraagdatum. Aangezien verzoeker zijn aanvraag in 2020 heeft ingediend, zou dit betekenen dat hij recht heeft op uitbetaling van een ouderdomspensioen voor ten minste de jaren 2017 tot en met 2020. De verzochte uitlegging van het Unierecht is dus relevant voor de onderhavige zaak, aangezien deze rechtstreeks van invloed is op het bedrag waarop verzoeker uiteindelijk recht zou hebben.

- 15 Hoewel de periode van 1993 tot en met 1995, die in casu relevant is, een periode vóór de toetreding van de Slowaakse Republiek tot de Europese Unie is, sluit dit volgens de verwijzende rechter de bevoegdheid van het Hof niet uit, zoals volgt uit artikel 87, lid 2, van verordening nr. 883/2004. Voor de toepassing van deze verordening wordt ook rekening gehouden met tijdvakken die op grond van de Tsjechische en Slowaakse wetgeving ten tijde van hun federatie of daarna zijn vervuld, zelfs vóór de toetreding tot de Unie. Bovendien blijkt uit de vastgestelde feiten dat verzoeker niet vóór 2013, dat wil zeggen vóór het bereiken van een leeftijd van 55 jaar, aanspraak op een ouderdomspensioen had kunnen maken.
- 16 Volgens de verwijzende rechter beoogt artikel 51, lid 1, van verordening nr. 883/2004 te verzekeren dat de voordelen die volgens de wetgeving van een lidstaat afhankelijk zijn van de uitoefening van specifieke werkzaamheden, ook daarmee worden verbonden wanneer de betrokkene deze werkzaamheden in een andere lidstaat verricht. Volgens de verwijzende rechter is echter niet duidelijk wat de voorwaarde is om deze voordelen in aanmerking te nemen.
- 17 Uit de letterlijk bewoordingen van artikel 51, lid 1, volgt namelijk dat de wetgeving van een lidstaat de toekenning van bepaalde uitkeringen afhankelijk stelt van „specifieke al dan niet in loondienst of in een beroep verrichte werkzaamheden waarvoor een bijzonder stelsel geldt”. De Slowaakse taalversie van deze bepaling verbindt de uitdrukking „waarvoor een bijzonder stelsel geldt”

alleen met het begrip „beroep”, net als bijvoorbeeld de Franse, Engelse en Poolse taalversie. De Tsjechische en Duitse versie van deze bepaling zijn echter minder precies: in deze versies kan deze uitdrukking ook betrekking hebben op de al dan niet in loondienst verrichte werkzaamheden.

- 18 Gezien de bovengenoemde verschillen in de taalversies, kan het artikel in kwestie op twee manieren worden geïnterpreteerd. In het eerste geval zou deze bepaling van toepassing zijn zelfs wanneer de wetgeving van de lidstaat die over de uitkering beslist, niet in een bijzonder stelsel voorziet maar bepaalde uitkeringen in het kader van één algemeen stelsel met specifieke al dan niet in loondienst verrichte werkzaamheden verbindt. In het tweede geval zou deze bepaling alleen van toepassing zijn wanneer een dergelijk bijzonder stelsel bestaat in de lidstaat die over de uitkering beslist, maar niet in de lidstaat waarin de tijdvakken van specifieke werkzaamheden uitsluitend in het kader van het algemene stelsel gunstiger in aanmerking worden genomen.
- 19 Uit de bewoordingen van artikel 51, lid 1, tweede alinea, van verordening nr. 883/2004 lijkt dus te volgen dat deze bepaling erin voorziet dat de in lid 1, eerste alinea, van dit artikel bedoelde tijdvakken met name in aanmerking worden genomen om „uitkeringen krachtens een bijzonder stelsel te ontvangen”. Ondanks de taalkundige dubbelzinnigheid van artikel 51, lid 1, eerste alinea, zou dit er dus op kunnen wijzen dat artikel 51, lid 1, in zijn geheel alleen van toepassing is als de wetgeving van de lidstaat die over de uitkering beslist, in een „bijzonder” én een „algemeen” stelsel voorziet.
- 20 De regels inzake de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels hebben onder meer tot doel ervoor te zorgen dat personen die zich binnen de Unie verplaatsen, de rechten en voordelen die zij hebben verworven en verwerven, behouden, alsook het vrije verkeer van personen te vergemakkelijken en bij te dragen tot een verbetering van hun levensstandaard en arbeidsvoorwaarden. De bovenstaande uitlegging – volgens welke de verzekeringstijdvakken die zijn vervuld door het verrichten van specifieke werkzaamheden in een lidstaat, in een andere lidstaat met name in aanmerking moeten worden genomen uitsluitend wanneer er in die andere lidstaat een „bijzonder stelsel” bestaat – zou echter een belemmering voor het vrije verkeer kunnen vormen.
- 21 Zelfs wanneer artikel 51, lid 1, van verordening nr. 883/2004 aldus moet worden uitgelegd dat het alleen van toepassing is wanneer de wetgeving van de lidstaat die over de uitkering beslist, in een bijzonder stelsel voorziet, is deze verordening niet helemaal duidelijk ten aanzien van de kenmerken van een dergelijk bijzonder stelsel. Artikel 1, onder e), van die verordening definieert een bijzonder stelsel voor ambtenaren, waarbij de essentie van de definitie van een dergelijk stelsel is dat het verschilt van het algemene stelsel dat van toepassing is op andere werknemers in de betreffende lidstaat, en dat alle, of bepaalde categorieën van, ambtenaren eraan onderworpen zijn.

- 22 Het doel van artikel 51, lid 1, van die verordening verschilt echter van dat van de definitie van een bijzonder stelsel voor ambtenaren. Deze bepaling heeft met name betrekking op het verwerven en behouden van voordelen die verbonden zijn met specifieke werkzaamheden, zoals die welke de wetgeving van een lidstaat met dergelijke werkzaamheden verbindt zelfs indien deze werkzaamheden gedeeltelijk op grond van de wetgeving van andere lidstaten werden verricht. Gelet op dit verschillende doel is het niet uitgesloten dat het in dit artikel gebruikte begrip anders, dat wil zeggen minder strikt, kan worden uitgelegd.
- 23 In casu waren mijnwerkers in ondergrondse mijnen noch op grond van wet nr. 461/2003, noch op grond van wet nr. 100/1988 onderworpen aan een bijzonder stelsel dat alleen op hen van toepassing zou zijn. Integendeel, de bepalingen van beide wetten voorzien in één algemeen socialezekerheidsstelsel voor alle werknemers en zelfstandigen. De voordelen die verbonden waren met het beroep van mijnwerker in ondergrondse mijnen, evenals met andere beroepen van categorie I overeenkomstig § 14, lid 2, van wet nr. 100/1988, waren uitsluitend voordelen in het kader van dat algemene stelsel. Deze voordelen waren niettemin wel onderdeel van een stelsel van voordelen voor het verrichten van dergelijke beroepen, bijvoorbeeld in de vorm van een lagere pensioengerechtigde leeftijd of een speciale wijze van berekening van het ouderdomspensioen op grond van § 22 van wet nr. 100/1988.
- 24 De verwijzende rechter voegt toe dat hij de verwijzingen naar artikel 1, onder t), en artikel 6 van verordening nr. 883/2004 evenals naar de inhoud van het formulier E 205 van 22 januari 2013 niet relevant acht voor de gestelde vraag. Uit de inhoud van dat formulier blijkt met name dat het Tsjechische orgaan het tijdvak van 1 maart 1985 tot en met 20 september 1996 als tijdvak van verplichte verzekering heeft bevestigd zonder nadere toelichting te verstrekken. Als bijlage heeft het orgaan, conform de Tsjechische wet nr. 155/1995, een separate verklaring ter bevestiging van toekenning van het ouderdomspensioen bijgevoegd, waarin de afzonderlijke tijdvakken alleen naar de Tsjechische wetgeving in aanmerking zijn genomen. Hoewel artikel 1, onder t), en artikel 6 van verordening nr. 883/2004 garanderen dat de tijdvakken die in andere lidstaten zijn vervuld, moeten worden aanvaard zonder dat hun kwaliteit in twijfel wordt getrokken, betekent dit niet dat de lidstaat die over de uitkering beslist, deze tijdvakken niet gunstiger kan beoordelen indien een dergelijke gunstigere beoordeling uit de wetgeving van deze lidstaat voortvloeit.